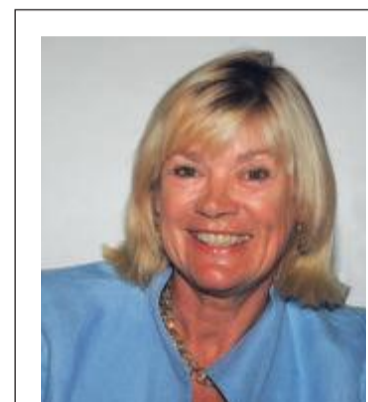


Leiden en omgeving



Schrijvende diefstallen

Miep Smitsloo
miepsmitsloo@planet.nl

Het zijn trieste berichten die afgelopen week in de media te lezen waren. Minstens 30.000 ouderen worden elk jaar uitgebuit door mantelzorgers of familieleden. Naar schatting 200.000 senioren in ons land zijn slachtoffer van geestelijke of lichamelijke mishandeling. Iedereen kent de verhalen wel. De sieraden van moeders blijken in het verzorgingshuis (of in de eigen woning) opeens verdwenen en haar portemonnee is opmerkelijk snel leeg.

Dergelijke schrijvende voorvallen vormen af en toe ook een onderdeel van het werk van Jeannette van Ermel Scherer.

Jeannette en ik kennen elkaar vluchtig van het schoolplein van de Oegstgeester Montessorischool, uit de tijd dat onze kinderen daar zaten. Ze was in die jaren thuis voor de kinderen. Maar toen haar huwelijk een jaar of veertien geleden op de klippen liep, wilde ze het lege huis ontvluchten. En nu kom ik haar weer tegen met haar opvallende 'eenmansbedrijfje' in boedelafwikkeling en verhuisondersteuning. Ze inventariseert en adviseert en 'ontzorgt' erfgenenamen door de waardevolle roerende zaken van de boedel, zoals schilderijen, antiek en zilver te laten taxeren en eventueel te veilen of verkopen.

Voor de goede orde: haar metier is niet te verwarren met een boedelruimbijbedrijf dat tegen betaling het huis leeg sjoewt. Wat zij doet is maatwerk, waarbij vertrouwen van de nabestaanden onontbeerlijk is.

Jeannette van Ermel Scherer was al 51, toen ze een opmerkelijke, noodgedwongen carrièreswitch maakte. Was ze daarvoor jarenlang met volle overtuiging 'thuisblijfmoeder', na haar scheiding wilde ze terug de maatschappij in. Ze koos ervoor beroepsmatig huizen van overleden mensen leeg te ruimen. 'Je wilt niet weten wat voor ellende er op dit gebied voor kan komen'.

'Je krijgt een inkijkje in een voorbij leven'

Thuisblijfmoeder

„In de periode waarin mijn kinderen opgroeiden, bleef ik jarenlang met volle overtuiging en bewust thuis. Dat kun je in deze tijd niet meer voorstellen, maar in een 'duur' dorpje als Oegstgeest werkte een jaar of vijftien, twintig geleden haast geen enkele vrouw. Zelfs vrouwen met topbanen deden dat hooguit parttime. Ik herinner me nog dat een vriendje van mijn zoon zijn koffer pakte en tegen zijn moeder zei: 'Ik ga bij de moeder van Allard wonen, want jij bent nooit thuis'. Maar toen in 2002 mijn huwelijk op de klippen liep en de kinderen groter waren, was dat huis ineens wel erg leeg. Ik wilde weer aan het werk en solliciteerde me suf, maar geen werkgever wilde me meer hebben. Tja, vind maar eens een baan als je een tijd niet hebt gewerkt."

Ingewikkelde klus

„In die tijd overleed mijn moeder en moest ik met mijn zus haar huis leegruimen. Omdat de vader van mijn moeder kunstenaar was geweest, waren er –tig schilderijen en tekeningen, die stuk voor stuk getaxeerd en verdeeld moesten worden. Ook stond het huis vol met zilver, kristal en antieke meubels – toen was antiek nog wat waard. Het was, kortom, een ingewikkelde klus, waar ik maanden mee bezig was. Ik dacht: hoe doet een ander dat, die werkt, ver weg woont of een druk gezin heeft? En: het zou toch wel heel handig zijn als iemand me advies zou geven hoe je de dingen aanpakt, zoals het taxeren en verkopen van die schilderijen. Ineens wist ik wat ik beroepsmatig wilde gaan doen: huizen van overledenen op een nette, zorgvuldige en liefdevolle manier ontruimen. Ik ga er niet als een bulldozer overheen."

Eigen bedrijf

„Ik vertelde een kennis wat ik van plan was. Een week later belde hij me op met: 'Ben je al begonnen? Want mijn moeder is overleden en ik heb echt geen tijd om haar huis leeg te halen'. Hij werd mijn eerste opdrachtgever. Mijn bedrijfje bleek een gat in de markt. De meeste klanten krijg ik door mond-tot-mondreclame. En waarom mensen mij inhuren, tja, omdat ze in het buitenland of gewoon



Jeanette van Ermel Scherer Jeanette van Ermel Scherer

ver weg elders in het land wonen, of geen tijd hebben, omdat ze hard moeten werken of een druk gezin hebben. Je kunt duizend redenen bedenken waarom iemand zelf een huis niet kan of wil uitrusten. En onderschat het arbeidsintensieve karakter van het respectvol leegruimen van een huis niet. Wat iemand een leven lang heeft verzameld, verdient aandacht en respect."

Inkijkje

„Het mooie van dit vak vind ik dat je, bij elk huis dat je leeghaalt, de bewoner na zijn dood alsnog een beetje leert kennen. Je ziet wat iemands hobby's waren of wat zijn smaak was, bijvoorbeeld door de boeken die er in de kast staan. Soms stuit je op planken vol serviesgoed, een uitgebreide kast met taxeren en drank en meters kookboeken. Dan weet je: die persoon hield van feestjes, dat was een entertainer."

'Slecht nieuws'

„Ik probeer voor de erfgenenamen een optimale opbrengst te krijgen voor de waardevolle goederen van een inboedel door ze eerst te laten taxeren en, als ze dat willen, te laten veilen of verkopen. Soms moet ik 'slecht nieuws'-gesprekken voeren. Dat bijvoorbeeld die antieke klok niet waard is wat ze dachten dat 'ie waard was. Tien jaar geleden zou je er misschien nog vijftienhonderd euro voor krijgen, nu mag je blij zijn met vijfhonderd. De meeste mensen hebben een

middle-of-the-road inboedel. Bij een gemiddelde, normaal gemeubileerde doorzonwoning is het met een waarde van 2500 euro echt wel klaar. Ik heb nog nooit meegeemaakt dat na een taxatie de nabestaanden zeiden: 'Tjee, ik had niet gedacht dat de inboedel nog zoveel waard was'. Nog nooit. Meestal zijn ze teleurgesteld dat de waarde zo gering is, met dank aan een taxatierapport dat vaak tientallen jaren geleden is opgesteld en waarin van veel hogere waarden werd uitgegaan."

Eenzaamheid

„Een toenemend aantal mensen overlijdt in eenzaamheid. De klanten die het bangst zijn voor wat er na hun dood met geld en goederen moet gebeuren, zijn degenen die geen kinderen hebben. Want wie moet de nalatenschap dan regelen? Sommigen schakelen mij voor hun dood in. Ja, ik sta in een aantal testamenten genoemd. Dat is wel een gek idee. Soms willen kinderen zelf dingen hebben, maar vaak ook niet, omdat ze te klein wonen, geen zin hebben om de sfeer van hun ouderlijk huis binnen te halen, of ze vinden dat die kookkroes klok van pappa wel erg hard tikt."

Volgestouwd

„Ik kom meestal in huizen waar oudere mensen hebben gewoond. Het zijn vaak oude, grote panden, die ouderwets zijn ingericht en helemaal volgestouwd. Het zijn mensen die de oorlog hebben mee-

'Veel ouderen worden belazerd bij het leven'

gemaakt, die doen niks weg, want 'je weet maar nooit'. Dan vind je balen rijst over de datum en blikken die bol staan van ouderdom. Vaak vind je ook kostbare dingen die de bewoners bewust hebben verstopt. Een partij zilver achter planken bijvoorbeeld. Dat zal je in een moderne, strakke flat niet gebeuren, daar zitten ook geen verstoppertjes.

Oude mensen doen aan tientallen goede doelen, dat merk ik iedere keer weer. Er zijn veel nette, oude mensen die niet gauw 'nee' zeggen als iemand van een goed doel belt of aan de deur staat. Tegenwoordig laten ze je gelijk tekenen om elke maand een bedrag van de bankrekening te mogen halen. Daar komen die mensen dus nooit meer van af."

Belazerd

„Als mensen ouder worden, hebben ze niet zoveel zin meer in die administratieve rompslomp en maken ze niet goed meer schoon. Dan ligt de chaos op de loer: ze raken sieraden kwijt, geven spullen die ouderwets zijn ingericht en helemaal volgestouwd. Het zijn mensen die de oorlog hebben mee-

halen gehoord, helemaal verschrikkelijk. Een oude vrouw vond bijvoorbeeld iemand die 'leuke dingen' met haar wilde doen. Toen de auto van die 'vriendin' kapot ging, kocht de vrouw een nieuwe voor haar. 'En ik zet je ook in mijn testament', beloofde ze. Dat bleek na haar overlijden, de vriendin kreeg tienduizend euro. Zei die vrouw ijskoud: 'Dat is niet genoeg, ik wilde een ton'. Je wilt niet weten wat voor ellende er op dit gebied bestaat. Zo hoor ik ook vaak dat oude mensen, die niet goed zijn in internetbankieren, opgelicht worden als anderen hun bankzaken voor ze regelen – tot zelfs hun eigen kinderen toe!"

Mens goed?

„Of ik nog geloof in het goede van de mens? Zeker! Anders kun je ook niet bestaan, dan zou je geen leefbare maatschappij meer hebben. Ik denk ook niet dat degenen die stelen of anderszins misbruik maken van ouderen door en door slecht zijn. Het is vaak de gelegenheid die de dief maakt. En dat fenomeen wordt almaar erger, want er komen steeds meer oude mensen. De ouderenbond zal nog wel veel meer schrijvende verhalen hebben dan ik. Ik weet er geen oplossing voor."

Vertrouwen

„De mensen, die mij in de arm nemen, moeten me ook echt vertrouwen, want ik ga door al hun – soms ook intieme – privéspullen heen. Ik moet het natuurlijk niet

hebben dat nabestaanden tegen me zeggen: 'Moeder had een slavenarmband, maar die is nu niet meer te vinden'. Het idee dat ze zouden denken dat ik die armband heb meegenomen! Maar het lijstje van goederen en spullen van de nazaten is vaak niet compleet door de redenen die ik eerder noemde. Moeder kan sieraden hebben weggegeven, zijn verloren of gewoon zijn bestolen. Ik geloof en hoop niet dat ik uitstraal dat ik er met twaalf zilveren theelepeltjes vandoor zou kunnen gaan, maar het gaat om vertrouwen. En je moet een 'klik' met elkaar hebben."

Emoties

„Een andere eigenschap die je in dit werk moet hebben, is dat je ervaringsdeskundige bent: dat je het huis van je eigen ouders ook al hebt opgeruimd. Dan snap je ook hoe emotioneel mensen kunnen zijn over bepaalde spullen. En dan heb ik het niet over de waardevolle goederen, maar de goederen die emoties oproepen. Kijk, ik begrijp niet dat nabestaanden ruzie maken over ogenschijnlijk waardelose vakantiesouvenirs, maar het gebeurt wel. Of over een koekblik, waarvan wordt gezegd: 'Dat wil ik hebben, want daar zaten vroeger mijn lievelingskoekjes in'.

Vooraf roerende goederen roepen dergelijke emoties op. Bankrekeningen niet, die roepen alleen hebzucht op."

Leiden en omgeving

Paspoort

Naam: Jeannette van Ermel Scherer
Leeftijd: 62 jaar
Woonplaats: nu Den Haag, tot voor kort Oegstgeest
Opleiding: binnenhuisarchitectuur, NIMA-A, Engels studie Universiteit van Amsterdam, opleiding tot bibliothecaris
Beroep: directeur/eigenaar Scherer Boedelafwikkeling, bedrijf in verhuis- en boedelafwikkeling, zie www.schererboedelafwikkeling.nl
Maatschappelijk: organisator bij golf & country-club Liemeer in Nieuwveen
Burgerlijke staat: gescheiden, dochter Anneloor (29), zoon Allard (27).

Levenservaring

„Organisatietalent en menselijk inzicht, maar vooral levenservaring zijn belangrijke eigenschappen voor dit werk. Je kunt het ook niet doen als je dertig bent. Ik tracht altijd in alle tact te voorkomen dat de erven ruzie over de erfenis krijgen. Want als de laatste ouder is overleden, hebben de kinderen geen aanleiding meer om bij elkaar te komen. Mochten ze tijdens de boedelverdeling ruzie hebben gekregen, dan is de sfeer voor altijd verziekt."

Gat in markt?

„Destijds was ik één van de eersten met zo'n bedrijfje. Hoe vaak ik niet te horen heb gekregen: 'Ik wou dat ik iemand als jij eerder had gekend'.

Nu we twaalf jaar verder zijn, heb ik er veel meer collega-concurrenten bijgekregen. Daarom doe ik sinds kort ook verhuisondersteuning: ik help mensen om hun verhuizing te organiseren. Mijn ideeën worden ook gekopieerd. Mensen die je website letterlijk overschrijven: het gebeurt. De Libelle publiceerde onlangs een artikel over mijn bedrijf. Kreeg ik vijf dezelfde reacties, zo van: 'Ik ben me aan het heroriënteren op werk. Wat u doet, lijkt me wel wat. Als ik een keer met u meeloop, kan ik het ook'. Die reacties krijg je dan van wildvreemden, echt waar! Gelukkig rolden er ook een paar opdrachten uit."

Toeval

„Klaarblijkelijk zijn er nogal wat mensen tussen de pakweg 48 en 55 die wat anders willen gaan doen, omdat het met hun baan niet goed loopt. Maar hoe vind je nou iets dat echt past, als een handschoen? Ik heb dat gevonden door puur toeval, omdat ik dus die omvangrijke boedel van mijn moeder moest afwickelen. Een ander kan misschien zijn hobby uitbouwen tot een beroep. Vraag jezelf af: waar ben ik goed in? Want als je iets doet dat je zinvol vindt, is dat goed voor je gevoel van eigenwaarde. Zo is het bij mij ook gegaan."

HIELCO KUIPERS FOTOPRODUKTES